

de sin andel af udgifterne. I den forbindelse anbefalede man den for børnetilskud gældende ordning, hvor man i henhold til cirkulære nr. 141 af 8. juni 1961 udbetalte den kommunerne tilkommende statsrefusion i hvert kvartals første måned beregnet efter den forventede udgift i vedkommende kvartal.

Det fremgår af bilag 2 til udvalgsbetænkningen over lovforslaget, at socialministeren overfor udvalget har oplyst, at regeringen havde tilbudt kommunerne, at refusion efter dagpengeloven blev ydet månedsvis med det ansåede refusionsbeløb for den pågældende måned, således at der ikke af denne grund skulle opstå nogen yderligere belastning af kommunernes likviditet.

Af selve betænkningen over lovforslaget (Folketingstidende 1971-72, tillæg B, sp. 2514-15) fremgår det, at Kommunernes Landsforening ved fremmøde i folketingets socialudvalg fremførte »ønsket om at opnå en tilfredsstillende refusionsordning med hensyn til statens andel af de samlede udgifter for ikke at påføre kommunerne en forringet likviditet. Socialministeriet har over for udvalget tilkendegivet, at dette spørgsmål er løst i forståelse med Kommunernes Landsforening derved, at statens andel udbetales månedsvis forud.«

Uanset at bestemmelserne i § 42 alene anvender ordet »refusion«, finder justitsministeriet på baggrund af disse forarbejder, at bemyndigelsen i § 42, stk. 2, indeholder den fornødne hjemmel til at fastsætte regler om egentlige forskud.

Inden dagpengeloven trådte i kraft, ansøgte socialministeren i oktober 1972 ved aktstykke nr. 34 om finansudvalgets tilslutning til en forskudsordning, hvorefter statens andel af kommunernes udgifter efter loven godtgøres dem fuldt ud ved hver måneds begyndelse, første gang den 1. april 1973. Baggrunden for ansøgningen var ifølge aktstykket et ønske om at imødekomme hensynet til kommunernes likviditetsproblemer. Finansudvalget tiltrådte aktstykket den 18. oktober 1972.

Socialministeriet har yderligere oplyst, at baggrunden for, at finansudvalget blev anmodet om tilslutning til den nævnte anvisningsordning, inden loven trådte i kraft, formentlig har været, at regeringen politisk-bevillingsmæssigt har følt sig bundet af den

dagældende almindelige ordning for udbetaling af forskud på statsrefusioner for sociale udgifter (80 pct. – 20 pct.).

8 a. Loven om børnetilskud er bortset fra lovens kapitel 6 ikke omfattet af 1976-loven.

I den første børnetilskudslov § 38 (lov nr. 236 af 3. juni 1967) anføres følgende om statens betaling:

»Om anvisning af refusion, regnskabsafleggelse og revision gælder reglerne i lov om offentlig forsorg.«

Forslaget til loven indeholder ingen bemærkninger om, hvorledes refusionsordningen skulle fastsættes, ligesom folketingets forhandlinger ikke indeholder bidrag til afklaring heraf.

Om reglerne om refusion efter forsorgsloven er det ovenfor under pkt. 2 antaget, at bestemmelsen i forsorgslovens § 80 efter ændringen i 1951 må antages at give hjemmel til anvisning af egentlige forskud.

Finansudvalget tiltrådte på aktstykke 427 af 26. juni 1969, at kommunernes udlæg til børnetilskud blev godtgjort dem fuldt ud ved hvert kvartals begyndelse, første gang ved begyndelsen af januar kvartal 1970. Herefter blev der ved cirkulære nr. 141 af 8. juli 1969 fastsat regler om forskudsvis refusion for børnetilskudslovens vedkommende. Af dette cirkulæres pkt. 52 fremgår bl.a., at der i hvert kvartals første måned anvises kommunerne den fulde forventede udgift i det pågældende kvartal til børnetilskud i henhold til børnetilskudslovens §§ 2-4 (almindeligt og særligt børnetilskud).

På de efterfølgende finanslove er herom optaget følgende anmærkninger:

I anmærkning II til konto § 15.A.4.02 til FL 1970-71 er følgende anført:

»Om anvisning af refusion til kommunerne gælder reglerne i lov om offentlig forsorg. For så vidt angår udgifterne til børnetilskud i henhold til lovens kapitel 1, kontiene 61.01.-61.05. – har finansudvalget tiltrådt (akt. stk. nr. 427, 16. juni 1969), at afregning med kommunerne finder sted ved hvert kvartals begyndelse med det fulde beløb. Udgifterne til de øvrige ydelser efter loven refunderes kommunerne forskudsvis med 80 pct. af de forventede udgifter i finansåret og resten (20 pct.) i det følgende finansår.«